

Ústav východoevropských studií

Posudek bakalářské práce

Votápková, Barbora, *Antisionistická kampaň v Rudém právu mezi roky 1951-1952*

Bakalářská práce

FF UK, Ústav světových dějin

Praha 2015, 73 s. rkp.

Téma bakalářské práce Barbory Votápkové slibuje na první pohled jednu z těch začátečnických studentských prací, kdy si bakalář jako téma své práce zvolí ohlas nějakého tématu v novinách a potom popisuje, jak o něm jednotlivé noviny referovaly. U této práce musím s potěšením konstatovat, že téma je zpracováno mnohem komplexněji a nabízí poměrně zdařile vyargumentovanou analýzu této bolestné události v dějinách československé komunistické strany (týká se to zejména analytické části, tedy rozboru toho, jak o této krizi informovalo Rudé právo, a některých teoretických poznámek). Autorka prokazuje, že noviny, v tomto případě Rudé právo, mohou být vynikajícím zdrojem informací pro analýzu ohlasu tak vážných událostí, jaké se odehrávaly v Československu na počátku padesátých let minulého století. Votápková se ve své analýze neopírá samozřejmě jen o Rudé právo, ale též o řadu významných teoretických a historických prací, které o tématu buď přímo pojednávají, nebo se ho dotýkají. Z důležitých autorů, které opomněla, mi snad chybějí jen práce Karla Durmana, důležité zejména pro kontext v jiných satelitech Sovětského svazu – znalost těchto děl by autorce pomohla daleko opatrněji pracovat se zahraničním kontextem a vyhnout se občas i proti sobě stojícím hodnocením v jednotlivých kapitolách (mám zejména na mysli její hodnocení situace v Polsku, Maďarsku a dalších satelitech). Právě v kapitolách pojednávajících o historickém kontextu v Sovětském svazu a satelitech se autorka dopouští jistých zjednodušení a neopatrných formulací – jak ukazuje právě Karel Durman ve svých pracích, ne ve všech satelitech bylo přijato antisionistické řešení, v některých zemích se naopak prosadila v čele stran „židovská klika“. Opatrnější bych byl též v některých formulacích, týkajících se sovětsko-izraelského vztahu – nejsou žádné důkazy pro to, že by se

Ústav východoevropských studií

Stalin pokoušel rozšířit svou sféru vlivu o Izrael (s. 18), naopak je plno náznaků, že Stalin zůstával ve své blízkovýchodní politice velmi opatrný, byť i zde sledoval své cíle, například oslabení vlivu Velké Británie, jak Votápková správně poznamenává.

Až na tyto malé nesrovnalosti nemám, co se týče obsahové stránky, žádné vážnější výhrady. Sedmou, analytickou kapitolu, považuji za vynikající příspěvek k této problematice. Nemohu se nicméně nevyjádřit ke kvalitě práce po stránce gramatické, stylistické a formální, kterou Votápková zkazila snad všechno pozitivní, co jsem dosud oceňoval. Není prostě možné, aby student Karlovy univerzity předložil něco tak špatně zpracovaného. Kdybych měl vypsát všechny gramatické chyby, podivně formulované věty neodpovídající stylistickým zákonitostem českého jazyka, formální nedostatky (od rozhozených a nezarovnaných textů, vynechaných teček na konci věty, nových odstavců uprostřed jedné věty, vět ukončených tečkou, které potom pokračují navzdory tečce dál s malým písmenem na začátku, špatně napsaných uvozovek, atd.), popsal bych několik stran. Musím konstatovat, že něco takového jsem snad u odevzdané bakalářské či diplomové práce ještě neviděl. Votápková tím zcela devalvovala to kvalitní, co je třeba na její práci ocenit.

Navzdory výše zmíněným výtkám je nutné konstatovat, že Votápková předložila velmi dobrou analýzu této složité problematiky, kterou bych za normálních okolností ocenil nejlepší známkou. Formální a stylistická stránka Votápkové práce je nicméně tak strašlivá, že jí díky tomu snižuji hodnocení o jeden stupeň. Bakalářskou práci Barbory Votápkové tedy doporučuji k obhajobě a hodnotím klasifikačním stupněm **velmi dobře**.

V Liberci 25. srpna 2015

PhDr. Stanislav Tumis, M.A., Ph.D.

Ústav východoevropských studií FF UK v Praze